

Dziennik Sportowy

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Świąteczne występy piłkarzy czechosłowackich

w Chorzowie, Krakowie, Poznaniu i Warszawie

W okresie Świąt Wielkanocnych bawiły w Polsce trzy drużyny pierwszej ligi czeskiej: Bohemians i ATK (Praga) oraz Zilina. Pierwsza z nich, grając w Chorzowie i w Krakowie, pokonała Ruch 3:1 i zremisowała z Wisłą 1:1, druga przegrała z Polonią 2:3 i zremisowała z Legią 0:0, a jedynie Zilina odniosła pełny sukces, wygrywając z ZZK 5:3 i z Wartą 7:2.

Nie udało się natomiast sprowadzić do Polski drużyn węgierskich i dlatego ani Cracovia — która miała grać z Kispesti — ani ŁKS i Polonia bytomska oczekujące na przyjazd Szöllerincu, nie rozegrały projektowanych zawodów, musząc z konieczności grać z drużynami drugiej ligi względnie A-klasowymi.

Na sześć spotkań z ligowymi zespołami czeskimi, nasze drużyny uzyskały jedno zwycięstwo, dwa remisy i trzy porażki.

Wyniki świątecznych spotkań piłkarskich

BOHEMIANS—GW. WISŁA 1:1 (1:1)
 w Chorzowie:
BOHEMIANS—RUCH 3:1 (1:1)
 w Poznaniu:
ZILINA—ZZK 5:3 (2:3)
ZILINA—WARTA 7:2 (4:1)
 w Warszawie:
POLONIA—ATK 3:2 (1:0)
LEGIA—ATK 0:0

Pogrom drużyn czechosłowackich w Budapeszcie

BUDAPESZT (obał. wł.). Po wielkim sukcesie, jakie osiągnęła czechosłowacka piłka nożna w spotkaniu z reprezentacją Węgier, odnosząc zasłużone zwycięstwo 5:2 w ub. tygodniu w Pradze, czołowe drużyny czechosłowackie i Sparta doznały obecnie przykrych porażek w stolicy Węgier.

Dwie drużyny CSR zostały wysoko pokonane przez czołowe zespoły węgierskie MTK i FTC i tak:

W niedzielę FTC rozgromiło Slavię 8:3 (5:2), a MTK pokonało Spartę 2:1 (1:1).

W poniedziałek FTC zwyciężyło Spartę 4:0 (3:0), a MTK znowu rozgromiło Slavię 7:0 (2:0).

W ogólnym bilansie obie drużyny węgierskie uzyskały stosunek bramek 21:4.

Internacjonalowie czescy nie zachwycili

Bohemians — Ruch 3:1 (1:1) Gwardia-Wisła 1:1 (1:1)

Po czeskim ligowym zespole Bohemians'u spodziewaliśmy się dużo więcej. „Specjalista” od zwycięstw za granicą, rozczarował liczącą zebrana, 15-tysięczną publiczność krakowską i nie pokazał nic specjalnego, poza dobrą techniką, dobrym taktyngiem i ostrą grą. Prawdopodobnie na słabą grę gości wpłynął pierwszy mecz z Ruchem, oraz — przypuszczalnie — suła Święta. Ale że i gospodarze nie pokazali nic nadzwyczajnego, mecz do przerwy stał na słabym poziomie i prowadzony był „na pół pary”. Wisła mogła to spotkanie wygrać, gdyby zagrała nieco skuteczniej i więcej strzelała. Bohemians nie był bowiem aż tak groźnym przeciwnikiem.

Inną rzeczą że gdyby Bohemians, tak dobrze strzelał jak grał technicznie, bramkę z pewnością posypało by się więcej. Do strzału jednak nie dopuszczali obrońcy Wisły, którzy wszystkie wypadki na polu karnym niweczyli w zarodku. Więcej pojedynków w polu, a specjalnie głównych wygrali zawodnicy Bohemians'u, którzy mimo swej ciężkiej wagi, byli lepsi w grze głową.

W drużynie gości najlepiej spisywał się lewoskrzydłowy Pesek, oraz prawy łącznik Planicky. Zdarski do przerwy zastępował zupełnie słabo w tym dniu grającego Giergiela, którego tuż przed przerwą wymieniono na Cisowskiego. Dr Jira był lepszym stoperem od Szczurka i Legutki, a Pikes utrudniał życie żywiołowemu Mamoniowi, który też nie mógł tak — jak na meczu ze Śląskiem — hasać swobodnie po skrzydle. Obrońcy — Rubas i Vedral wraz z bramkarzem Pavlsem stanowili trudną zapórę dla napastników krakowskich.

Gwardziści Wisły również nie pokazali w tym meczu nic nadzwyczajnego. Brak wielkiej siłki, jaką jest gra o punkty, oraz prawdopodobnie „obfita” konsumpcja świąteczna, spowodowały, że niektórzy z zawodników ciężko ruszali się po boisku. Na poziomie zagrało jedynie trio obrony z doskonałym Jurowiczem na czele. Nowo pozyskani — Szczurek i Dudek pierwszym swym występem nie zachwycili. Drugiemu raczej odpowiada pozycja obrońcy, a Szczurek nie był lepszym od Legutki.

W ataku najlepszym był Gracz, pracowity jak zwykle, oraz Rupa — skutecznie spełniający rolę łącznika. Kohut polował tylko na wolne piłki, Mamon nie mógł się uwolnić od pomocnika, a tak Giergiel jak i Cisowską nie wypełnili swego zadania w stu procentach.

Składy drużyn:
 Bohemians: Pavls, Rubas, Vedral, Pikes, dr Jira, Zdarski, Kwapił, Planicky, Melka, Tomas, Plsek.
 Wisła: Jurowicz, Flanek, Kubik, Dudek, Szczurek, Legutko, Mamon, Rupa, Kohut, Gracz, Giergiel.

Po pauzie Dudek przeszedł na pozycję obrońcy, Szczurek na pozycję lewego pomocnika, a miejsce prawego zajął Łyko; na środku pomocy zagrał z powodzeniem Legutko.

Do 10 min gra toczyła się na środku boiska, a obustronne ataki odpierali obrońcy. W tym czasie Giergiel trzykrotnie psuje ładne podania Gracza, przewracając się na plece lub też nie dochodząc do niej. Również i Mamon na lewej stronie wypuszcza sobie za daleko piłkę, którą odbierają mu obrońcy. Goście grają krótko, podania ich półgórnie dochodzą zawsze do celu, jednak nie decydują się oni na skuteczny strzał. Pierwszą groźną akcją przeprowadza

Wiosna w Tatrach

Górne regiony Tatr pokryte są jeszcze śniegiem, ale na osłonecznionych halach kwitną już krokusy...

Cracovia remisuje i wygrywa w Rzeszowie

RZESZÓW. Ligowa drużyna mistrza Polski — Cracovia, bawiła w czasie Świąt Wielkanocnych w Rzeszowie rozgrywając tam dwa spotkania z Resovią.

Występ piłkarzy krakowskich wywołał duże zainteresowanie i na stadionie zgromadziła się rekordowa jak na stosunki rzeszowskie ilość widzów, która wynosiła blisko 5 tysięcy.

W pierwszym dniu gospodarze osiągnęli nader korzystny wynik remisując z ligowcami 1:1.

Bramkę dla Resovii zdobył Drczd,

dla Cracovii — Poświat. Sędziował p. Syrek.

W drugim dniu Cracovia grając o klasę lepiej, niż w pierwsze święto odniosła wysokie zwycięstwo w stosunku 4:0.

Podobnie jak i Cracovia, również i Resovia wypadła znacznie lepiej niż w pierwszym dniu, toteż zawody stały na znacznie lepszym poziomie.

Bramki zdobyli: prawoskrzydłowy Kazimierzowicz 2, Bobula i Jabłoński 1.

Sędziował p. Rauch.

Bratislava wygrywa w Belgii

Na turnieju piłkarskim w Brukseli słowacka drużyna Bratislava zremisowała w pierwszy dzień Świąt z tamt. drużyną FC Moulina 1:1, a w drugi dzień pokonała wiedeńską Viennę 3:1.

który podchodził na pole karne i strzela pierwszą bramkę. Rażące słońce przeszkodziło Jurowiczowi w obronie tego strzału.

W trzy minuty później po wolnym, bitym przez Giergiela — Gracz po-

Drużyna Bohemiansu (Praga), która bawiła w czasie świąt w Chorzowie i Krakowie, wygrywając z Ruchem 3:1 i remisując z Gw.-Wisłą 1:1

nie „kleszczy”. Dopiero od 12 min. gra się trochę ożywia, a strzał Gracza idzie w ręce Pavlisa.

Błąd Dudka wykorzystuje Pesek, daje głową Kohutowi, który również głową przytomnie strzela wyrównującą bramkę (Ciąg dalszy na str. 3)

Bohemians — Ruch 3:1 (1:1)

CHORZÓW (Z. O.). W pierwszym dniu Świąt Wielkanocnych doskonała drużyna czechosłowacka Bohemians zremisowała spotkanie z Ruchem, które przechyliła na swoją korzyść, pokonując miejscowych w stosunku 3:1.

Przebieg spotkania

Grę rozpoczynają Czesi, przeprowadzając szereg ataków, z których jeden w 10 min. gry zakończył się zdobyciem bramki przez Planickiego.

W 38 min Cebula został sfaulowany na polu karnym, ale sędzia tego spotkania p. Baudys, zamiast rzutu karnego, podyktował rzut wolny przeciwko Ruchowi.

To orzeczenie, jak również i inne krzywdzące werdykty, widownia przyjęła gwizdami.

W 41 min. Cieślak inicjuje przebieg i uzyskuje z niego bramkę. W 3 minuty później goście zdobywają zupełnie prawidłowo bramkę, której sędzia nie uznał (ze spalonego).

Po zmianie pół, pierwsze 15 minut należało do gospodarzy, którzy w tym czasie nie potrafili uwydatnić swej przewagi zdobyciem bramki.

Ostatnie pół godziny gry należało

zdecydowanie do Bohemians'u, który w tym czasie uzyskał dalsze dwie bramki, a to: w 33 min. przez Peska i w przedostatniej minucie gry po dalekim raidzie Rubasa.

Widzów 15 tysięcy.

Mistrzostwa szermiercze świata

KAIR. Mistrzynią świata we florecie kobiet została Mullet Preiss (Austria), zwyciężając w finale Dunke Lachman 4:3, 4:1, 4:2.

W konkurencji drużynowej w szabli tytuł mistrzowski zdobyły Włochy, wygrywając wszystkie trzy spotkania w grupie finałowej: z Egiptem 14:2, ze Szwecją 9:7 i z Francją 9:6.

Drugie miejsce zajęła Szwecja, która pokonała Egipt 9:5 i Francję 3:7. Na trzecim miejscu znalazł się Egipt, który zwyciężył Francję różnicą jednego trafienia.

Obie drużyny uzyskały po 8 zwycięstw, przy różnicy trafień 22:21.

Ostoja defensywy

Wysoki środkowy pomocnik stanowi zazwyczaj silną zapórę dla ofensywy przeciwnika. Jego mocne i dalekie „główki” oddalają niebezpieczeństwo spod własnej bramki

Sportowcy krakowscy potępiają knowania podżegaczy wojennych

W sali OKZZ odbyło się zebranie Zrzeszenia Sportowego „Związkowiec”, z udziałem przedstawicieli klubów wchodzących w skład Zrzeszenia.

Obradom przewodniczył sekr. Rady Kult. Fiz. i Sportu ob. J. Reichman.

Po obszernym omówieniu spraw związanych z połączeniem klubów związkowych w jeden klub „Związkowca” i po dyskusji zebrani uchwaliłi rezolucję nast. treści:

My sportowcy krakowscy zebrani na konferencji Okręgowej Komisji Związków Zawodowych, potępiamy kategorycznie wszelkie zakusy państw imperialistycznych, próbujących wypędzić nas w nową wojnę oraz w konsekwencji narazić nas na ponowną stratę milionów ludzi.

Naszym naczelnym hasłem jest stać na gruncie pokoju światowego, którego gwarantem są państwa demokracji ludowych ze Związkiem Radzieckim na czele, oraz strzec naszych zdobyczy społecznych w Państwie Ludowo-Demokratycznym.

My sportowcy Krakowa wyrażamy pełną solidarność ze światowym ruchem pokoju, a dążeniem naszym jest, aby w dobie obecnej przy odbudowie socjalistycznej, odbudować również sport polski na zdrowych zasadach, w których do czynnego życia sportowego dopuszczeni zostaną sportowcy zarówno miast jak i wsi.

Pragniemy aby sport nasz osiągnął takie warunki rozwoju jak w Związku Radzieckim, a możemy to osiągnąć wyłącznie przez naszą silną postawę utrzymania pokoju.

W A-klasie bez niespodzianek

Piłkarze krakowscy nie próżnowali

W poniedziałek wielkanocny krakowska klasa A rozegrała dalszą rundę rozgrywek mistrzowskich.

W spotkaniach padły na ogół „angielskie wyniki”. Największe zainteresowanie wzbudził mecz Cracovii Ib z Gwardią-Wisłą Ib, który zakończył się nieznacznym zwycięstwem Gwardzistów w stosunku 1:0.

Leader tabeli — Włoczysta zwyciężając po zwycięstwie Gwardii-Wisła Ib.

Table with 3 columns: Rank, Team Name, Points. Lists teams like Włoczysta, Szczakowianka, Dąbski, Zwierzyński, Korona, Groble, Mościce, Łobzowianka, Cracovia Ib, Garbarnia Ib, Fablok, Tarnovia Ib, Wisła Ib, Okocimski.

Gwardia-Wisła Ib - Cracovia Ib 1:0 (1:0)

Rezerwa Wisły zastąpiła Ciośskim, Wapiennikiem i Łyką, pokonała Cracovię Ib, która do tych zawodów wystąpiła z Kaszubą w obronie i Szewczykiem w ataku. Obie drużyny a zwłaszcza Cracovia zagrały słabo i nerwowo. Wisła

aczkolwiek nie była lepszą w polu, częstymi wypadami niepokoiła bramkę przeciwnika, w sumie wygrywając zasłużenie.

Zwycięską bramkę zdobył w zamieszaniu podbramkowym Wolfeller. Sędziował słabo p. Hausner.

Łobzowianka - Szczakowianka 1:1 (1:0)

(W) Już po kilku kopnięciach piłki zdawało się, że wicemistrz krakowskiej A klasy zostawi oba punkty na Łobzowie. Gra była b. szybka, przy czym Łobzowianka górowała kondycją i szybkością, przeważając przez cały czas zawodów. Jednak nieudolność jej napastników zadecydowała o wyniku nierozstrzygniętym.

Bramkę dla Łobzowianki zdobył Wydmański a dla Szczakowianki Stadler. Sędziował p. Biernaś b. dobrze.

Korona - Mościce 1:1 (1:1)

Po dość żywej grze spotkanie powyższych drużyn zakończyło się wynikiem nierozstrzygniętym.

Bramkę dla Korony zdobył w 35 min. Stachowicz. Gospodarze nie długo cieszyli się jednak sukcesem, gdyż już w minutę później Mościce uzyskują wyrównanie. W przerwie więcej z gry ma nadal Korona, której napastnicy nie potrafili zdobyć się jednak na skuteczną strzał.

Groble - Fablok 1:1

CHRYZANÓW. Rozegrany w Chrzanowie mecz o mistrz. kl. A pomiędzy Groblami a Fablokiem zakończył się zasłużonym wynikiem remisowym 1:1.

Tarnovia Ib - Okocimski 3:1 (2:0)

Po niezbyt żywej i interesującej grze pokonała Tarnovia ambitną drużynę Okocimskiego odnosząc zasłużone zwycięstwo.

Do przerwy gra wyrównana a obydwie drużyny atakowały groźnie bramkę przeciwnika. Pierwsza bram-

ka padła w 11 min. gry ze strzału Klimowicza i w 24 min. strzelona przez tego samego gracza.

W drugiej połowie gra była b. ostra, a nawet brutalna i stała na niskim poziomie.

Tarnovia miała więcej z gry, napastnicy obu drużyn nie wykorzystali sytuacji podbramkowych.

Strzelcami bramek byli: w 3 min. dla Okocimskiego Sedyw i w 43 min. dla Tarnowii Sokalewicz.

Sędzia p. Urban.

Garbarnia Ib - Dąbski 2:1 (2:1)

(rz) Rozegrany w niedzielę na boisku Garbarni mecz o mistrzostwo klasy A pomiędzy drużyną Dąbskiego a Garbarnią Ib zakończył się po wyrównanej grze zwycięstwem Gwardii w stosunku 2:1. Gospodarze wystąpili do tego spotkania z trzema zawodnikami pierwszej drużyny, a to: z Parpanem, Kalcinińskim i Kucharskim.

W pierwszej części gry lekką przewagę posiadała drużyna Dąbskiego, która uzyskuje już w 6 min. bramkę przez Soczyńskiego. Kontratak Garbarni przynosi jej wyrównanie ze „samobójczego” strzału obrońcy. Drugą bramkę dla Garbarni uzyskał Głajcar.

W drugiej połowie mimo obustronnych ataków wynik nie ulega zmianie. Sędziował dobrze p. Zapłoc.

Włoczysta - Zwierzyński 2:1 (1:0)

Zawody rozegrane były w b. szybkim tempie przy czym więcej z gry miała drużyna Włoczystej, której atak doskonale zagrywał w polu nie zapominając o strzale na bramkę. Debiut nowo pozyskanego zawodnika w Włoczystej Opryski uważać należy za udany.

Bramki dla Włoczystej zdobyli Kawula i Oprysko po jednej. Dla Zwierzyńskiego bramkę zdobył Wawrzusiak.

Sędziował p. Szczepański bardzo dobrze.

TURNIEJ LUDOWYCH ZESPÓŁÓW SPORTOWYCH W BIEŻANOWIE

LEGIANÓW. Urzędzone po raz pierwszy w województwie krakowskim rozgrywki LZiów o nagrody i pamiątkowe dyplomy, ufundowane przez gminną Radę Sportu Włoczyńskiego Włoczyńskie - Włoczą dąły następujące wyniki:

W grupie Biezanowianka II - Węgrce Wielkie 3:0 (0:0). Bramki uzyskał Gawlik i Flasek.

Sędziował mgr Dyba. Przewóz - Groble 1:0 (0:0). Jedyną zwycięską bramkę zdobył Nowak.

Sędziował p. Jakubiec. Biezanowianka II - Groble 3:0 (2:0). Bramki zdobył Flasek 2 i Grobliński 1.

Sędziował Walczyński. Węgrce Wielkie - Przewóz 1:1 (0:1). Bramkę dla Węgrców uzyskał Smedser a dla Przewoza Rybka.

Sędziował p. Walczyński. Biezanowianka II - Przewóz 2:0 (0:0). Bramki strzelał Grobliński i Gawlik.

Sędziował p. Szewczyk. Węgrce Wielkie - Groble 1:0 (0:0). - Bramkę zdobył Smedser.

Sędziował p. Bochenek. Grupa II.

Czarnochowice II - Kokołów 1:0 (0:0). Zwycięską bramkę zdobył Szewczyk. Sędziował Zalewski.

Czarnochowice II - Brzegi 1:0 (0:1). Dla Czarnochowic bramkę zdobył Iskra.

Sędziował Jakubiec. Brzegi - Kokołów 1:0 (1:0). Brzegi uzyskały jedyną bramkę przez Dudeka.

Sędziował Szewczyk. W finale spotkały się zespoły Biezanowianki i Brzegów.

Rozegrana zawody finałowe przyniosły zwycięstwo Biezanowiance II w stosunku 1:0 (0:0). Zwycięską bramkę zdobył Gawlik.

Sędziował p. Jakubiec. W części oddzielnej na zakończenie turnieju przemawiał przew. Gminnej Rady Sportu Włoczyńskiego ob. Biński oraz sekr. Szewczyk Józef.

Zespoły w liczbie ośmiu stanowią wyrowną klasę, jedynie Biezanowianka II górowała technicznie posiadając szereg dobrych zawodników. Podkreślić należy ambicję grę i naprawdę sportowe zachowanie się zawodników pochodzących z wsi podkrakowskich.

Boczar (Gw.-Wisła) pierwszym w biegu o memorial J. Kusocińskiego

W drugi dzień Świąt rozegrany został w Krakowie tradycyjny bieg na przełaj o memorial Jausza Kusocińskiego i puchar przechodni redakcji „Dziennika Polskiego”.

Trasa biegu, licząca ok. 4,5 km długości, prowadziła Aleją 3 Maja, Aleją Focha, na ukos przez Błonia do punktu startu (półmetek), stąd do mostu na Budawie, ulicą Piastowską i Aleją 3-go Maja z powrotem do Stadionu Miejskiego, gdzie znajdowała się meta.

Trasa ta została już definitywnie ustalona i biegi w następnych latach odbywać się będą również na tym dystansie, co da możność corocznego porównywania wyników.

Bieg o memorial J. Kusocińskiego, będący wyrazem hołdu dla pamięci znanego sportowca, zgromadził na starcie 54 zawodników.

Spśród klubów krakowskich najwięcej biegaczy (15) zgłosiła Gwardia-Wisła. W wyścigu wzięła udział również duża ilość zawodników z powiatu, a to: z Rzeszowa, Przemysła, Tarnowa i Niepołomic.

Mimo zgłoszenia, nie stanęli natomiast na starcie zmian biegaczy krakowscy: Kwapien i Jastrzębski. Zaraz po starcie zawodnicy rozbiegli się w dość niezgrabnym

półmetek jako pierwsza wpadła grupa sześciu biegaczy w kolejności: Boczar, Biernat, Włoczek I i Włoczek II, Boniecki, Bogucki.

Od tego momentu było już pewnym, że bieg rozstrzygnie się między Bonieckim a długodystansowcem Gwardii Wisły, którzy w pierwszym biegu na przełaj, rozegranym tydzień temu w Krakowie, wykazali dobre przygotowanie i kondycję.

Tak się też istotnie stało. Na bieżnię Stadionu wpadają pierwsi trzej zawodnicy Gwardii Wisły: Boczar, Biernat i Włoczek I. Tuż za nimi biegnie Boniecki, który przez cały czas utrzymywał się w czołówce, idąc ładnie stylowo, na finiszu brakło mu już jednak sił i zeszlony zwycięzca biegu musiał zadowolić się tym razem czwartym miejscem. Boniecki usprawiedliwił swą porażkę brakiem możliwości treningu i zmęczeniem podróży.

Dzielnie spisali się zawodnicy powiatu: Bogucki, Gancars, Waluś i Czerwenak, którzy mimo silnej konkurencji rutynowanych biegaczy krakowskich, zajęli miejsca w pierwszej dziesiątce.

Szczegółowe wyniki biegu: 1) Boczar (Gw. W.) 14,36,8; 2) Biernat (Gw. W.) 14,41; 3) Włoczek (Gw. W.) 14,43; 4) Boniecki (Zryw Gd.) 14,46,8; 5) Włoczek II (Gw. W.); 6) Bogucki (Puszcza Niepołomiec); 7) Gancars (Metal Tarnów); 8) Waw-

luś (Metalowiec Rzeszów); 9) Wliderski (Gw. W.); 10) Czerwenak (Kolejarz Przem.). Na metę stadionu przybyło 48 za-

Zwycięzca biegu — Boczar (Gw. Wisła) i zdobywca drugiego miejsca — Biernat (Gw. Wisła)

wodników. Na zakończenie biegu przemawiał imieniem „Dziennika Polskiego”, red. Kosłowski i imieniem KOZLA dr Moroz, po czym nastąpiło rozdanie liczących nagród dla uczestników biegu.

Sędzia kalosz..

„Wszelkie okrzyki skierowane przeciwko zawodnikom i sędziemu — surowo wzbronione. Nie stosujących się do zarządzenia, ur suwać się będzie z widowni bez prawa do zwrotu za bilet wstępu”.

Takie oto napisy rozlepione były na widocznych miejscach na trybunach i miejscach stojących, na wszystkich boiskach w Krakowie. Rozporządzenia te wydał swego czasu K. O. Z. P. N., najwyższa magistratura piłkarska w Krakowie.

Nie wlemy co się z tymi napisami stało, dość że nie ma ich nigdzie. Ani na trybunach ani na miejscach stojących boisk krakowskich.

Może też i dlatego, okrzyki i to okrzyki! niekulturalne mnożą się tak pod adresem zawodników drużyn „przeciwnych” a specjalnie pod adresem sędziego, który — zdaniem szwiniarów-kibiców stronnicy prowadzi mecz i „nie chce” go wygrać dla miejscowych.

Już pisaliśmy niejednokrotnie, że sędzia jest tylko człowiekiem i pomylić się może. Tylko niekulturalni widzowie mogą popisować się ordynarnymi wyzwiskami rzucającymi pod adresem sędziego. Co innego krytykować sędziego w rozmowie z sąsiadem a co innego wieszkać na całe gardło: „sędzia kalosz!” lub „idiota z boiska go!”.

Czy taki „kulturalny” widok, siedzący na trybunach, mógłby pozwolić sobie na podobnego rodzaju okrzyki, gdyby znalazł się w teatrze? Czy krzyczyłby pod adresem reżysera lub słabiej grającego aktora: „to sceny go!”.

Niechby spróbowali! Wnet sędzię wyrzuciliby go za kółkiem z teatru wprost za drzwi na ulicę, mimo, iż zapłacił za bilet.

A czym gorszym jest scena boiska? Też mniej więcej teatrem, na którym rozgrywa się widowisko. Tylko, że tam w teatrze, każdy kto przyjdzie, choćby nim nie był — uważa się za kulturalnego człowieka.

Kiedyż nadejdzie czas, gdy z trybun będziemy wyrzucać file zachowujących się widzów — za kółkiem. St. Bury

Troski włoskich piłkarzy

MEDIOLAN. Włoska prasa wyraża jednogłośnie obawę o sytuację piłkarstwa włoskiego. Wzrostę 12-gonemu klubów są nasyfikowane piłkarzami zagranicznymi, którzy nie posiadają obywatelstwa włoskiego i nie mogą bronić barw tego kraju, a płacić się za nich astronomiczne sumy. Jeżeli sytuacja ta nie ulegnie wkrótce radykalnej zmianie, piłkarstwu włoskiemu grozi zupełny upadek.

Siałom wiosenny w Karpaczu

KARPACZ. W Karpaczu rozegrano 3. wiosenny siałom o puchar przedchojni urodzówkami dołnośląskimi. Ogółem startowało 31 zawodniczek i zawodników. Trasa dla seniorów wynosiła 800 m, przy różnicy wzniesień 200 m, dla juniorków i kobiet — 500 m.

Wyniki techniczne przedstawiają się następująco (łączy czas obu przejazdów): seniorzy — 1) Naorniakowski (AZS Wrocław) 2:04.0, 2) Lechowicz („Szenica” Szklarska Poręba) 2:16.0, 3) Broda S. („Związkowiec” Jelenia Góra) 2:25.0.

Naorniakowski zdobył puchar po raz drugi. Do niego należy najlepszy czas przejazdu 1:01.5.

Kobiety — 1) Naorniakowska (AZS Wrocław) 2:03.5, 2) Krupińska (AZS Wrocław) 2:08.5, 3) Gutówna (AZS Wr.) 3:55.5.

Juniorki — 1) Gawliński („Związkowiec” Karpacz) 1:42.5, 2) Szczyplowski („Związkowiec” Karpacz) 2:05.0, 3) Groszecki („Związkowiec” Jelenia Góra) 2:15.5.

O mistrzostwo Polsk w hokeju na trawie

POZNAŃ. — Spotkanie w hokeju na trawie o mistrzostwo Polski między Czarnymi a CZKS (Sroda) zakończyło się, po ciekawej grze zasłużonym zwycięstwem Czarnych w stosunku 4:1 (0:0).

KOMUNIKATY WALNE ZGROMADZENIE członków RKS „Legia” w Krakowie odbędzie się we wtorek dnia 19 kwietnia 1940 r. o godz. 17 w lokalu własnym Klubu przy ul. Sławkowskiej 6, I p.

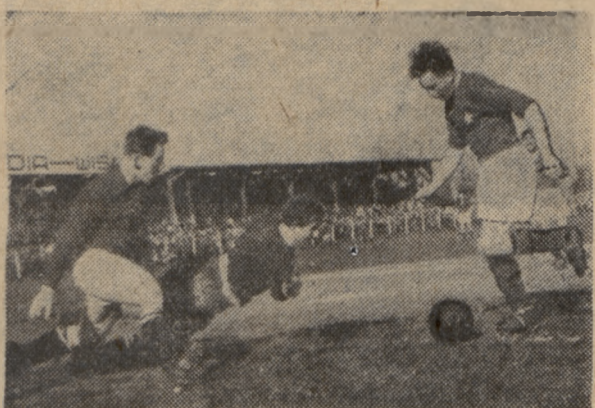
WALNE ZEBRANIE poświęcone członkom RKS „Legia” — RKS „Garnia” odbędzie się w czwartek dnia 21 kwietnia 1940 r. o godz. 17 w sali konferencyjnej OKZZ, ul. Łódzkiej, Rynek Główny 24, I p. Sosk. Obecność wszystkich członków Klubu obowiązkowa.

Z meczu Bohemians—Gwardia Wisła

Tak padła wyrównująca bramka dla Wisły. Kohut otrzymał raturę podanie głową od Gracza, również głową posyła piłkę do siatki obok Pavlisa

Bramkarz Bohemiansu rzucając się pod nogi Kohutowi ratuje w trudnej sytuacji

Bohemians—Gw. Wisła 1:1 (1:1)

(Dokończenie ze str. 1)

Teraz Wisła atakuje i w 25 min. Mamon przerywa się przez obronę czeską, podaje bardzo dokładnie Kohutowi, który jednak strzela w ręce bramkarza. Ładna kombinacja Wisły kończy się pięknym strzałem Rupy — tuż ponad poprzeczką.

Czesi miejscami przyciskają solidnie, a lewa strona obrony gospodarzy robi fatalne błędy. Na szczęście w brance jest Jurowicz, który pięknie wyłapuje wszystkie dośrodkowania Peska.

Ostatnie 10 minut do przerwy gra jest dość nudna i nie przynosi żadnych, specjalnych emocji.

Jurowicz

Po pauzie już w pierwszej minucie prawy łącznik gości oddaje piękny strzał, który Jurowicz z trudem broní. Łapie on również wolny Vedrala, bity z 30 metrów.

W 10 min. Wisła ma doskonałą szansę na uzyskanie bramki, kładzie to Kohut minął obrońcę, ale w tym momencie Gracz chwycił startującego obrońcę za rękę. Równocześnie ze zdobyciem bramki przez Kohuta sędzia odgwizdał faul Gracza. Na widowni powstaje tumult, publiczność protestuje przeciwko sędziemu, który — Bogu ducha winien — postąpił zupełnie słusznie.

Od tego czasu widownia występuje zdecydowanie przeciwko sędziemu, którego każde orzeczenie na niekorzyść gospodarzy powoduje niekulturalne okrzyki.

Gwardia gra teraz coraz lepiej, Gracz i Cisowski oddają ostre strzały, które jednak przechodzą obok lub ponad bramką. Gra się zaostrza. Mnożą się „osobiste” faule, w czym celują Czesi. Grają oni więcej lewą stroną, gdzie Pesek ucieka często Łyco, stwarzając groźne sytuacje pod bramką Jurowicza. W 25 min. po biegu Mamonia i jego dośrodkowaniu, Kohut strzela w słupkę, a odbitą piłkę Cisowski kleruje w ant. 28 minuta przynosi groźny przebieg Gracza, jednak obrońca wybija mu piłkę przed nogi, podając bramkarzowi. Teraz Wisła ma lekką przewagę i częściej gości pod bramką czeską, a strzela nawet Legutko z pomocy. Zdawało się, że w 35 min. Czesi zjedzą pokonani z boiska, kiedy Gracz strzela ostro, ale bramkarz „cudem broní”, wybijając piłkę nogą na róg.

Jeszcze w 40 min. Gracz bije raut wolny, ale Kohut stoi na spalonym. Końcowe minuty należą do Wisły, która jednak nie może stworzyć dobrej grającej obrony gości.

Sędziował p. Michalik.

Z. Chr.

Zilina strzela 12 bramek w Poznaniu Zilina—ZZK 5:3 (2:3)

„ —Warta 7:2 (4:1)

POZNAN. Goszcząca w czasie Świąt Wielkanocnych w Poznaniu czeska ligowa drużyna Ziliny, rozegrała w pierwszym dniu spotkanie z drużyną ZZK, wygrywając w stosunku 5:3 (2:3).

Ciekawemu temu i stojącemu na dobrym poziomie spotkaniu, przypatrywało się ok. 10 tys. widzów.

Do powyższego meczu drużyny wystąpiły w następującym składzie:

„ZILINA”: Lesicky, Steroak, Kopcan, Szabo, Sedo, Hollis, Zachar, Kocik, Subrt, Gancner, Stelmasek. ZZK: Lawniczek (Gołębiewski), Sobkowiak, Wojciechowski I (Twardowski), Słoma, Tarka, Matuszak, Kofuniak (Polka), Anioła, Czapczyk, Białas, Wojciechowski II.

Goście zaprezentowali football w dobrym wydaniu, górując nad gospodarzami przede wszystkim szybkością i stosując krótkie, przyjemne podania.

W drużynie czeskiej najlepiej zaprezentowali się: bramkarz Lesicky, Sedo i Hollis w pomocy oraz Zachar i Kocik w ataku.

Na tle drużyny czeskiej, poznaniacy wypadli całkiem dobrze. Niestety ambicja i ofiarnością pozwoliły drużynie poznańskiej na utrzymanie gry otwartej.

Na wyróżnienie w drużynie poznańskiej zasłużyli: Sobkowiak w obronie, Słoma w pomocy oraz Anioła i Białas w napadzie.

Bramki dla Czechów uzyskali: Zachar 2, Kocik 2 (w tym jedna z karnego), oraz Gancner 1. Dla ZZK — Czapczyk, Słoma i Anioła po 1. (dwie ostatnie z rzutów karnych).

Zawody sędziował p. Losiak z Kościana.

Zilina—Warta 7:2 (4:1)

POZNAN. Drugi występ czechosłowackiej drużyny „Zilina” z poznańską „Wartą” zakończył się w pełni zasłużonym zwycięstwem „Ziliny” w stosunku 7:2 (4:1).

Czesi wystąpili w tym samym składzie, w jakim grali przeciw ZZK. „Warta” grała w składzie: Krystkowiak (Szulec), Pyda, Dusik, Torz (Cybilski), Groński, Skrzyplak, Kacmarek (Gierak), Opitz, Gendera, Kazmierczak, Smolski (Melosik).

Goście, którzy przewyższali przeciwnika zarówno wyszkoleniem, jak i szybkością, zasłużyli w zupełności na tak wysokie zwycięstwo.

Drużyna, jako całość, grała we wszystkich liniach dobrze. Wyróżnić należy bramkarza Lesicky'ego, po-

mocników: Sedo i Hollis oraz sędziowych: Stalmaska i Zachara.

„Warta” na tle Czechów wypadła bardzo słabo. Jedyne linie obrony Pyda—Dusik stanęła na wysokości zadania. Zawiół bramkarz Krystkowiak, który zawiązał trzy bramki. Napad poznanski, mimo okresowej przewagi, wykazał małą skuteczność strzałów.

Bramki dla „Ziliny” zdobyli: Stelmasek 4, Gancner, Hollis i Zachar po 1. Dla „Warty”: Gendera i Groński.

Widzów ponad 10 tys. Sędziował słabo Walczak z Poznania.

POLONIA BYTOMSKA przegrywa z B-klasowymi Kresami 4:7

BYTOM (z. o.). W drugi dzień Świąt Wielkanocnych, bytomska Polonia, grająca na własnym boisku z B-klasowymi Kresami z Chorzowa, uległa niespodziewanie w stosunku 4:7 (3:3).

W drużynie bytomskiej — bardzo słabo zagrał Szmidt II oraz Wlawnicki.

Na pochwałę w zespole ligowców zasługuje Trampcz, zdobywca wszystkich czterech bramek.

Sędziował bardzo dobrze p. Narok.

ŁKS—Widzew 2:1 (0:0)

ŁÓDŹ. W towarzyskim meczu piłkarskim ŁKS zwyciężył „Widzew” 2:1 (0:0). Bramki dla ŁKS zdobyli: Janeczek i Pietrzak. Dla „Widzewa”: Konarski. Widzów ok. 4.000.

ŁKS grał w składzie osłabionym bez Hogendorfa, Barana, Softyszewskiego i Łacza. Natomiast, po dłuższej przerwie wystąpił Patkolo. ŁKS przewyższał przeciwnika szybkością.

Lechia (Gdańsk)—Polonia (Świdnica) 1:1 (0:0)

SWIDNICA (tel. wł.). W drugim dniu Świąt bawiła w Świdnicy ligowa Lechia z Gdańska, która po żywej i na dobrym poziomie grze uzyskała wynik remisowy 1:1.

Gdańczycy byli lepsi, jednak gospodarze brali techniczne nadrabiały ambicją i ofiarnością.

Bramki dla gości zdobył Gronowski, dla Polonii — Kiersz.

Sędziował p. Chrostek dobrze. Widzów 6 tys.

AKS (Chorzów)—Pogoń (Kat.) 4:2 (2:0)

CHORZÓW (z. o.). Po niezbyt ciekawej grze, ligowa jedenastka AKS-u uzyskała raczej szczęśliwe zwycięstwo z A-klasową Pogonią.

W drużynie chorzowskiej b. słabo wypadł b. reprezentant Polski — bramkarz Janik.

Bramki dla AKS-u zdobyli: Muskała 3 i Barański 1.

Dla Pogoni — Sasladek i Wojciechowski po jednej. Sędziował p. Nordneck. Widzów 8 tysięcy.

Ligowcy warszawscy nie ulękli się praskiej ATK POLONIA wygrywa 3:2 — LEGIA remisuje 0:0

WARSZAWA. W czasie Świąt stołeczna Legia i Polonia rozegrały spotkanie z wojskową jedenastką czechosłowacką ATK (Praga), uzyskując korzystne rezultaty.

W pierwszym dniu świąt w obecności 15 tys. widzów Polonia pokonała ATK 3:2 (1:0).

Spotkanie stało na poziomie przeciętnego meczu ligowego.

Goście nie pokazali wysokiej klasy, mimo, że w ich zespole grało 5 reprezentantów CSR.

Tylko jeden z nich — Hemele zasłużył na bardzo dobrą notę. Ponadto dobrym był Putera. Piłkarze czescy grali niezwykle fair, z czego cała mecz na terenie Czechosłowacji.

W Polonii doskonale zagrała defensywa z Boruczem i Brzozowskim na czele. W ataku wyróżnili się Świczar, Szularz i Ochmański.

Początek gry nie zapowiadał zwycięstwa gospodarzy. Goście niemal bez przerwy atakowali bramkę Borucza, jednak napastnicy zbyt dużo kombinowali, oddając szereg niecelnych strzałów. W 4 minucie Gry Polonia zdobywa prowadzenie. Podanie Giewartowskiego przejął Szularz i przeniósł piłkę nad wybijającym Jonikiem.

Po przerwie gra się wyrównała, a od 15 minuty Polonia zaczęła przeważać. W 19 minucie Brzozowski bije wolnego, piłkę przejmują Ochmański i strzela ostro na bramkę, a nadbiegający Jaźnicki przytomnie kieruje strzał do siatki. W chwili po tym Hemele zdobywa silnym płaskim strzałem z wolnego pierwszą bramkę dla ATK. W 23 minucie, po akcji Świczar — Jaźnicki, ten ostatni podaje do Ochmańskiego, który ostrym strzałem zdobywa trzecią bramkę.

Wynik dnia ustala Sobotka w 32 minucie, wykorzystując błąd Borucza.

Sędziował słabo Buskiewicz z Warszawy.

Legia—ATK 0:0

Drugą występ czeskiej drużyny wojskowej ATK w Warszawie przyniosł gościom w spotkaniu ze stołeczną Legią wynik bezbramkowy 0:0.

Jedynie w pierwszej połowie meczu gra stała na zadowalającym poziomie. Czesi byli zespołem dużo lepiej wyszkolonym technicznie. W pierwszej części meczu gra jest na ogół wyrównana a chwilami gospodarze uzyskują przewagę.

Atak Legii stwarza szereg niebezpiecznych sytuacji pod bramką gości, której broní z powodzeniem bardzo dobry bramkarz — Jonak. Po przerwie gra staje się chaotyczna i nieciekawa. Napastnicy obu drużyn popisują się wielką nieudolnością w sytuacjach podbramkowych. Przewagę mają teraz Czesi, a atak gospodarzy jedynie sporadycznie przedostaje się pod bramkę ATK.

W drużynie czeskiej najlepszym graczem był reprezentacyjny lewy obrońca CSR — Krasnohorsky. W ataku wyróżniła się (w pierwszej połowie gry) prawa strona: Putera — Hemele.

W Legii doskonale zagrał Skromny, broniąc brawurowo kilka bardzo groźnych strzałów. Reszta defensywy zawodowa, stwarzając wiele niebezpiecznych sytuacji pod własną bramką. W ataku wyróżniła się w pierwszej połowie gry prawa strona: Sasladek — Wilczyński.

Debiut Wasiki wypadł słabo. „Legionista” opuścił boisko z powodu zmęczenia już po 20 minutach gry i wrócił dopiero w 70 min. pod koniec meczu. Kontuzjowany został bramkarz — Jonak.

Zawody prowadził słabo sędzia Hasselbusch z Warszawy. Widzów ok. 7 tys.

Najbliższe spotkania ligowe:

- W najbliższą niedzielę 24 bm. grają o mistrz. pierścień ligi: w Krakowie: Ruch—Cracovia w Chorzowie: AKS—Gw. Wisła w Poznaniu: ŁKS—ZZK Lechia—Warta w Warszawie: Szombierki—Polonia W-wa w Bytomiu: Legia—Polonia Byt.

40-lecie Polonii przemyskiej Przed jubileuszem jednego z najstarszych klubów polskich

Mało sportowców polskich wie o tym, że Przemysł może poszczycić się posiadaniem najstarszego obok Wisły i Cracovii towarzystwa sportowego w Polsce.

Towarzystwem tym jest Polonia Przemyska, która przez 40 lat swego istnienia wniosła znaczny wkład do polskiego sportu.

Dziś kiedy Polonia uzyskała awans do drugiej ligi oraz w przededniu jubileusza z okazji 40-lecia istnienia, nie od rzeczy będzie przypomnieć naszym czytelnikom z historią i osiągnięciami tego zasłużonego dla sportu polskiego klubu.

TS POLONIA W PRZEMYSŁU POWSTAŁO W KWIETNIU

W 1909 ROKU, a najbardziej czynną była sekcja piłkarska, której zawodnicy tworzyli równocześnie zarząd klubu. Czołowe nazwiska tych, którzy stworzyli podstawy sportu przemyskiego:

śp dr Świątnicki, kpt. (dziś pułkownik) R. Burnatowicz, kom. Radwański, W. Krzyżanowski, dr Hipp, kpt. Hirowski, J. Lech, Błotnicki, Ferens, prof. Lew.

Wielkim świętem dla drużyny przemyskiej było poświęcenie w r. 1922 własnego boiska przy ul. Kopernika, a w rok później otwarcie trybun. Lata 1924—34 to pasmo nieprzerwanych sukcesów i wysokich wlotów.

Owczesny dwukrotny mistrz Polski Pogoń lwowska, musiała uznać wyższość Polonii i uchylić przed nią czoła przegrywając w Przemysku 1:2 i remisując we Lwowie 3:3.

Boisko przy wylocie ul. Kopernika oglądało wówczas najlepsze zespoły węgierskie, czeskie, rumuńskie, austriackie, niemieckie, którym rzadko udawało się zejść z murawy zwycięsko. Zwolennicy piłki nożnej oglądali w Przemysku także zespoły jak austriackie: Ru-

dolfshügel, Siemering, Admira, Haakoab, Sport, Club WAC; węgierskie: Bocksal, Atilla, Kispesti; rumuńskie: Cernauti; czeskie: Cechie i Karlin. Prawdziwą sensacją dla Przemyska stanowił przyjazd w maju 1924 r.

OFICJALNEJ OLIMPIJSKIEJ REPREZENTACJI TURCJI.

Dla światła sportowego sensacją był wynik sportowy 3:3. W roku 1928 w uznaniu zasług i w nagrodę za liczne sukcesy Polonia otrzymuje w darze od miasta drugi stadion przy Sanockiej.

W latach 1932, 34, 36 i 37 Polonia walczy o zaszczytny awans do ligi państwowej. Niestety zawsze w spotkaniu finałowym ulegała bardziej szczęśliwym rywalom, przegrywając we wszystkich wypadkach różnicą jednej bramki.

W latach 1932 do wybuchu drugiej wojny światowej, powstaje drużyna juniorów, której założycielem i opiekunem był p. Władysław Guzek. Pod jego fachowym kierownictwem juniorzy Polonii zdobywają w latach 1937 do 39 mistrzostwo okręgu, a w roku 1939 mistrzostwo okręgu lwowskiego i tytuł wicemistrza Polski. Nie sposób jest omówić działalność

wszystkich sekcji. Ostatnia wojna zdewastowała kompletnie całkowity dorobek kulturalny i materialny Polonii.

Nadszedł dzień 30 sierpnia 1944 r. W Przemysku zaledwie od dwóch tygodni oswobodzonym przez Armię Radziecką odbyło się zebranie TS Polonii, któremu przewodniczył jeden z założycieli klubu prof. Edward Lech.

W r. 1948 Polonia zdobyła wreszcie tytuł mistrza A klasy, autonomicznego podokr. przem. i w wyniku rozgrywek międzyokręgowych

ZAKWALIFIKOWAŁA SIĘ DO DRUGIEJ LIGI.

W związku z przeprowadzoną reformą w polskim sporcie. TS Polonia zgłosiła akces do Zw. Zaw. Prac. Naftowych, a z kolei przystąpiła do ZS „Związkowiec”.

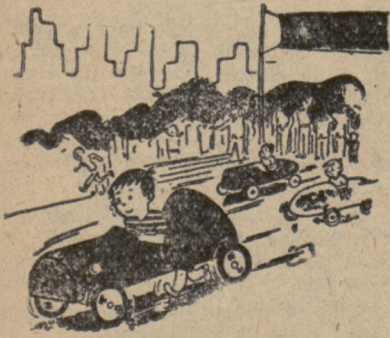
Obecnie klub pracuje pozytywnie w składzie: prezes inż. J. Machniewicz, wiceprezesi: plk. R. Burnatowicz i A. Glowacz, sekret. E. Grocholski, skarbnik Skowroński, zastępca Kocielski, gospodarz Klein, członkowie zarządu: Hołowka, Radwański, Lech, Ginalski, Krasicki, Rogosz.

Jedenastka drugoligowej Polonii przemyskiej

Q to P zna?

FAWORYT WYŚCIGU

TENIS NA PODWÓRKU

— Czy zauważyliście, że nasza mama stała ma coraz lepsze uderzenie z „forbandu”?

— Zwiędliście się panowie... Dzisiejsze „Dlaczego” z okazji Świąt jest piękne w wyjątkowo spokojnym tonie...

TYMOTEUSZ INNOCENTY ŚRUBKA

SYSTEM

PKarski areopag, związkowy kapitanat
Nad systemem się głowi od wieczora do rana.
Mijają dni i noce, tygodnie i miesiące,
Kapitanat dysputy stale łoczy gorące...

— Musimy grać WM-em, ten system graczom „leży”,
Zwycięstwa przyjdą same, tak, tak, proszę mi wierzyć...
Znajdziemy trzech obrońców, dwójkę szybkich łączników,
Kierownika ataku i mądrych pomocników,
W bramce Janik lub Skromny (dwóch naraz nie wymagam)
Nerwazy mecz L.

—he, he, he, znów będzie Kopenhaga

Nie, panie kapitanie, tylko „krakowska szkoła”:
Bierze się gościa „w dziada”, zamyka się do koła
I od nóżki do nóżki piłeczkę się posyła...
Tylko „krakowską szkołą” spotkania się wygrywa!
„Koronkowa robota”, czasem strzał piasowany,
„Uliczka” dla efektu i sukcesu muirowany!
Tak grałliśmy przed laty i tak znów grać będziemy
L.

—od Abisycyzyków nawet w skórę weźmiemy!

Arti „WM” panowie, arti „krakowska szkoła”,
Grając tak nie możemy nikomu stawić czoła.
Widziałem raz Milano toż to młodzi bogowie...
Tylko z temperamentem musimy grać panowie;
Tempo... szybkość... i „kangi” walić z każdej pozycji.
Panowie posłuchajcie mojej zdrowej koncepcji!

— Od włoskiego systemu, lepszy już meksykański!
Wykrzyknął z uniesieniem ktoś z piłki kapitańskiej.
— System, który stosuje ŁKS z powodzeniem,
To system wprost jedyny, jedyny... — rzekł z westchnieniem.
Łącz gra raz na łączniku, raz na środku ataku,
Gdy chcą mu piłkę zabrać znikaj nagle bez śladu,
Za chwilę jest na skrzydle i wypuszcza Barana,
A Baran strzela w błęgu i bramka, proszę pana!

— Niestety nie będziemy grać żadnym z tych systemów
Odrzekł piąty kapitan — A chcecie wiedzieć czemu?...
— Dlatego, że już jeden system gry dobrze znamy,
Stosujemy go zawsze i nawet wygrywamy...
System ten zwie się „polskim”, Cześć go już poznali,
Gdy przed rokiem w Warszawie 3 do 1 dostali,
Jest łatwy i polega na szczęściu w pierwszym rzędzie
O! system „F” (od łukasa) — czyli „jakoś tam będzie...”

Błęgi Narodowe sprawdzianem tężyzny naszej młodzieży

A kwiatuszki dalej pachną

Pisaliśmy niedawno o „kwiatuśkach”, pojawiających się w prasie sportowej. Rosną one nadal podlewane wodą zawartą w niektórych artykułach, rosną i pachną.

A oto podajemy dwa z całego bukietu, wierząc że nikogo nie rozboli głowa od ich woni.
Nie będziemy ani ubolewać nad czytelnikami owych pism, ani też nie każemy stukać się w głowę autorom odnośnych notatek, wystarczy że sam zapach otrzeźwi autorów, a rozweseli oblicza czytelników.

„Sport” w numerze 30 z dnia 11 bm. zamieścił duże dwuszpalowe zdjęcie z meczu Polonia Bytom—Cracovia.

Nie kwestionujemy bynajmniej, iż nie jest to zdjęcie z meczu wyżej wspomnianych drużyn.

Wierzmy w to, że o piłkę, jak czytamy w podpisie pod zdjęciem, walczy Szmydt z Jabłońskim, ale przyglądając się bliżej fotografii widzimy na dalszym planie tło, na które składa się grupka widzów i drzewa pokryte bujną zielenią.

Tak, tak, teraz w pierwszej połowie kwietnia...

Przy pomocy lupy stwierdziliśmy, że drzewa na zdjęciu — to po prostu lipy i to kwitnące w kwietniu. A jak wiemy lipy pachną mocno, bardzo mocno...

„Przegląd Sportowy” zamieszcza-
jąc recenzję z meczu Cracovia—
Polonia Bytom podaje skład dru-
żyny Cracovii, w którym czytamy, że
w ataku białoczerwonych wystąpił
w danym meczu na pozycji prawego
łącznika Różankowski I.

Zdziwiliśmy się bardzo, bowiem
wiemy od samego Różankowskiego
I-go kontuzjonowanego w meczu z
Wartą, że na skutek wody w kolanie
nie będzie on mógł grać przynaj-
mniej przez trzy miesiące.

Ale jeszcze bardziej zdziwiliśmy
się czytając w recenzji z meczu by-
tomskiego taki zwrot:

kanie Krakowa ze Śląskiem — to też nagradzali ładnie grających juniorów zasłużonymi oklaskami.
Ale nie o to chodzi! Tym młodym talentom należałoby urządzić takie spotkania jak najczęściej. I nie tylko spotkania miejscowe. Dlaczego nie można by urządzić spotkań z zespołami zagranicznymi? Zaryzykować sprowadzenie młodych zespołów zagranicznych.

Przypatrzyliśmy się na naszych sąsiadów, Czechosłowaków Grają z juniorami: Węgier, Austrii, — spro-wadzała dla swych młodych talentów nawet silniejsze zespoły U-czą grać z dobrymi przeciwnikami po to, by mieć zawsze gotowy narybek do uzupełnienia słabszych, czy też przypadkowo powstałych luk.

Kraków robi co może w granicach możliwości. Jego kluby wychowują (nie wszystkie) narybek sportowy. Ale te młode talenty winny mieć więcej sposobności do wykazania swych możliwości. Kluby winny ułatwiać im to przez rozgrywki z zagranicznymi zespołami. Tak utalentowany junior w otoczeniu swych starszych kolegów zaaklimatyzuje się szybko, aczkolwiek początkowo będzie miał ogromną tremę. — Pozbądź się on jej szybciej, gdy będzie miał dużo spotkań.

Urządzać spotkania całych zespołów, nawet z silniejszymi zespołami zagranicznymi! Tak jak to bywało dawniej. W sobotę młodzi, a w niedzielę starsi. Próbować, dawać możliwości wykazania umiejętności.

Inaczej młode talenty zasiedzią w klubach i nigdy nie ujrzą światła dziennego boiska i seki. Po starzeniu się i... nie będziemy mieli juniorów.

A do młodych świat należy!
Z. Chr.

Widzowie na trybunach i miejscach otoczających umiela ocenić dobrą grę — najlepszy dowód spot-

Narzekamy na brak narybku sportowego prawie w każdej dziedzinie sportowej. Od szeregu lat operuje się „nazwiskami” dobrych wciąż jeszcze, ale dobrze wysłużonych zawodników, których — jeśli z jakiegoś powodu nie mogą grać — nie ma ich kto zastąpić.

Nie wszystkie kluby starają się wychować własny narybek, nie wszystkie myślą o swych losach na dłuższą metę, większość uzupełnia lukę powstałą czy to konuzując czy też słabą formą zawodników starszych — nowymi „nabytkami” nie zawsze odpowiednimi i nadającymi się do poziomu danego zespołu.

Myślmy tu o zespołach piłkarskich oczywiście. Ale to samo dzieje się i w innych dziedzinach sportu, jak lekkiej atletyce, pływaniu, tenisie, boksie, czy i. zw. „grach sportowych” — jak szczyptorniak, siatkówka, koszykówka itp.

Zdaje nam się, że taktyka ta jest z gruntu się po klubach ni wykorzystywane fałszywą. Wiele narybku płata zawsze właściwie i bardzo rzadko. Musi zająć jakiś nadzwyczajny wypadek w składzie pierwszego zespołu, by młody junior mógł wejść do drużyny i dopiero gdy tu wykaże swoje możliwości, Mczy się na niego w przyszłości.

Przed meczem Kraków — Śląsk widzieliśmy spotkanie juniorów Klasy Państwowej z juniorami klubów A-klasy Okręgu Krakowskiego. W obu zespołach widzieliśmy wiele talentów, mogących z powodzeniem uzupełnić lukę w ligowych zespołach. Młodzi juniorzy mają dobrą szkołę i dobre wzory, gdyż o to zawsze starał się Kraków.

Widzowie na trybunach i miejscach otoczających umiela ocenić dobrą grę — najlepszy dowód spot-

na Tęśmie TYGODNIA

Jedenastka Śląska, która w ub. czwartek doznała dośkliwej porażki z reпреz Krakowa przez wywając 0:5.

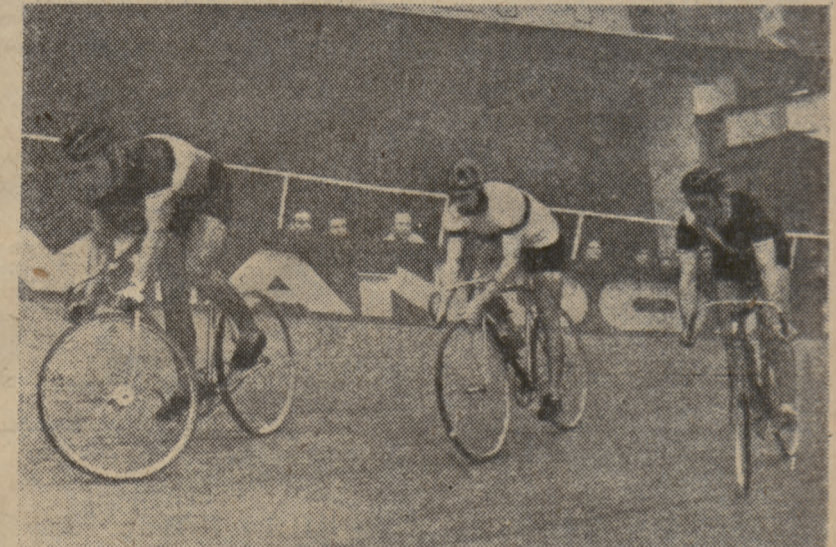
Kapitanowie drużyny Śląska i Krakowa: Cieślak i Parpan w chwili losowania.

Druga bramka dla Krakowa zdobyta przez Gracza z rzutu karnego.

Kolarze moskiewscy na starcie wyścigu zorganizowanego z okazji otwarcia sezonu wiosennego.

Nie tylko u nas przygotowują się starannie kolarze do nadchodzącego sezonu. We Francji odbył się ostatnio pierwszy wyścig kolarski sprinterów z udziałem zawodników angielskich i belgijskich. Na zdjęciu fragment z zawodów.

„...Poświęta i braci Różankowskich znamy jako graczy rozumnych i dobrych strzelców. Bardzo ładnie kombinowali, ale zawodzą strzał”.

Niestety sprawozdawca bytomski wcale nie zna braci Różankowskich. Bo znając ich wiedziałby, że „primo: Różankowski I (Eugeniusz) nie mógł grać z wodą w kolanie w Bytomiu, sekundo: że na pozycji prawego łącznika gra zawsze jego brat Różankowski II (Stanisław).

Szkoda, że korespondenta bytomskiego nie poinformował o tym „Przyjaciel krakowski” który prze-

cięż wie wszystko najlepiej. A co do bardzo ładnej kombinacji braci Różankowskich w meczu z Polonią, to istotnie była ona bardzo ładna, bo na odległość Różankowski I podawał piłkę swemu bratu chora nogą z Krakowa, a ten strzelał „niestety zawodząc” w Bytomiu.

A najbardziej zawodził „Przyjaciel krakowski” i to w głos, czytając recenzję z meczu Cracovia—Polonia Bytom, ponieważ zobaczył w pielęgnowanym przez siebie o-
gródku chwałczki. (td)